קת סעי' ט וע"ש: ה ג מיי' שם טוש"ע שם ב ד ה מיי שם הלי״ל

טוש"ע שם סעי' ו: י ו מיי' שם הל"י טוש"ע שם פעיף ח:

מוסף רש"י דבליתמת ליפכל ליכל תרי גווני בשלמא אי איתמר נקטיהיא: רבי אומר בכולן אם רצה נחמן כרי כלומר ועלה לחזור לא יחזור. דהולך כזכי ולע"ג איפכא כו' ואמר רב נחמן כו'. כלותו ועלה שמעת לרב נחמן דאמר מגורשת, היה לך ללמוד לפי דבריו שיאמר בהגעת הגע לידו או לידה דליהוי גירושין, או אדיבורא דידיה סמיך או אדיבורא דידה סמיך, כינד, אמר רב נחמן אם משהגיע גט לידו דשליח מגורשת, יש ללמוד לאריבורא דידה סמיך ולא לו האמין, ונתרצה למסרו לו בתורת שליח לקבלה כדברי האשה, והבעל עצמו גירש. ואי הוה אמר רב נחמן עלה כשיגיע גט לידה מגורשת ולא בקבלת השליח, יש ללמוד השכיח, יש דאדיבורא דידיה ומהימנת לי דהכי י קאמר ליה, ועשאו שליח להולכה, והשליח נתרלה להיעקר מתורת שליחות של אשה לקבלה ונעשה שליח לבעל לגרש, והרי עשה שליחותו והגיע לידה (ב"מ עו:). אלא הכא. לשמעת אין לך ללמוד מדרב נחמן דאדיבורא דידיה סמיך ואין כאן שליחות כדאמרת, דאי נמי אמרינן דאדיבורא דידה סמיך, דאף הבעל עשאו שליח להולכה כדברי עשמו שניתו נהונכה כלכרי האשה, אין כאן שליחות, שהרי השליח לא נתרנה, ביארי השפח נח נחונה, דהא עקר ליה לשליחותיה לגמרי, דאמר ליה שליח לקבלה איפשי להעשות, שלא אטרח להגיע לידה, אבל שליח להולכה לטרוח ולהגיע לידה אי אפשי להעשות, הלכך אפילו נמלך והגיעו אצלה אין כאן שליח שניתן לגירושין, שכשקבלו לא קבלו על מנת כן. ואי קשיא הא אמרינן גבי קשמ של המנו אן הפכל, היכא דהיא אמרה המקבל והוא אמר לבעל אשמך אמרה הבא, והוא אמר הילך כמה שאמרה, גט לידו מגורשת, הוה שמעינן דאדיבורא דידה סמיך ומסרו לו על מנת קבלה, ולא קשיא לן הא שליח עקר לשליחותיה ולא נתרנה הוא בשליחות קבלה, איכא למימר דאי הוה אמר רב נחמן הכי הוה קמ"ל דהאי לאו עקירה הוא דהא מתרלה להיות שליח להולכה. כל שכן דמתרצה בשליחוי קבלה שהקבלה בכל קבלה שהקבלה בכנכ הולכה לענין הטורח (שם). קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה. לחין שיגיע גט לידה בעל להולכה ויתנהו לה

הכי השםא בשלמא אי אחמר איפלא החקבל לי גיטי. אמרה ליה היא והוא אמר לבעל אשתך אמרה הבא לי גיטי ובעל אמר ליה ז א ב פיי פ"ו מהלכום סיי טפטה למיפשט בעיין מדרב נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיע גט לידו מגורשת איכא למיפשט דאדיבורא דידה עשין נטוש"ע אהיע פימן הילך כמה שאמרה איכא למיפשט בעיין מדרב נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיע גט לידו מגורשת איכא למיפשט דאדיבורא דידה סמיך ולא הימניה אלא מלה בדעתה ומסריה ניהליה בסורת קבלה: ו**אי נמי**. הוה אמר רב נחמן עלה משיגיע גט לידה מגורשת פשטינן מינה דאדיבורא דידיה סמיך והימניה דהכי אמרה ומסריה לידיה בחורת הולכה: אלא. השתא דאמר רב נחמן אינה מגורשת ליכא למיסשט

> בשלמא אי איתמר איפכא ״התקבל לי גימי ואשתך אמרה הבא לי גימי והוא אמר הילך כמה שאמרה וא"ר נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב כיון שהגיע גם לידו מגורשת אלמא אדיבורא דידה הוא דקא סמיך יא"ני לידה אדיבורא דידיה קא סמיך אלא הכא משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא ראמר שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא א"ר הונא בר חייא תא שמע האומר התקבל גם זה לאשתי או הולך גם זה לאשתי רצה לחזור יחזור מעמא דרצה הא לא רצה הוי

דהכי יהיב ליה:

בשלמא אי איתמר איפכא.

למימר בשלמה אי המר רב נחמן

משהגיע גט לידה מגורשת הוה ש"מ

דאדיבורא דידה סמיך אלא משום

לבסוף פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר' יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו

כזכי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא

כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה

קבל לי גיטי סתמא דמילתא דאדעתא

בלא איפכא הוי מצי

גם ואמאי הא בעל לאו בר שוייה שליח לקבלה הוא אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה

הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם יאדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה הכא מעי אמר רבא תא שמע יקמנה שאמרה התקבל לי גימי אינו גם עד שיגיע גם לידה כי ממי גימא לידה מיהא מגרשה ואמאי יוהא לאו שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה ה"ג כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקמן וגמר ונתן ^הלה לְשום הולכה דִידִיה הכא מעי ת"ש הבא לִי גימי ואשתך אמרה התקבל לי גימי התקבל לי גימי ואשתך אמרה הבא לי גימי והוא אמר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור ימשהגיע גם לידה מגורשת מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אחולכה לא קבלה אחולכה והולכה אקבלה אי קבלה אחולכה מכי מטי גיטא לידיה לאלתר ליהוי גיטא שמעת מינה דאדיבורא דידיה קא סמיך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה הכא "מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר יהתקבל לי גימי ואשתך אמָרה התִקבל לי גימי והוא אומר הְוֹלך וֹתוֹ, לה זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אומר יהולך ותן לה רצה לחזור יחזור זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה לחזור לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הְולך ותן לה רצה לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא" אי איפשי אתא לאשמועי ואיבעית אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כוְכי דמי ת"ש האומר התקבל גם זה לאשתי או הולך גם זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גימי רצה לחזור לא יחזור

נחמן דשליח גופיה לאו בתורת הכי קבליה דלא ניחא ליה בטירחא דהולכה ועקריה לשליחותיה ואמר שליח לקבלה אפשי להיות שליח לחולכה אי אפשי להיות הלכך אי נמי אמליך ואמטייה ניהלה לאו גיטא הוא דמעיקרא לא קבל עליו להיות שליח לבעל להוליך: מ"ש. תיובתא לרב נחמן: טעמה דרלה לחזור הה לה רלה. ואמטייה לידה מגורשת: אמאי והא בעל לאו בר שויא שליח לקבלה הוא. ואיהו בתורת קבלה יהביה: אלא. על כרחיך משום דאמרי׳ אע״ג דלא יהביה אלא בתורת קבלה כיון דאמטייה לידה מיגרשה משום דכיון שנתן עיניו לגרשה לכי מתיידע ליה דלא מצי לשוייה שליח לקבלה ניחא ליה דליהוי שליח להולכה: והכח. גבי מילתיה דרב נחמן נמי אע"ג דההיא שעתא לא נעשה שליח להולכה מיהו לכי מימליך ואמטייה מינח ניחא ליה לבעל והוי שלוחו להולכה: וגמר ונסן לשם הולכה. והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר ולא טעמא כדקאמרת הוא דהיכא דשני ניהוי שליחות: אבל הכא טעי. בעל כסבור שהיא עשאתו שליח לקבלה דסמך אדיבוריה ולא יהביה ניהליה אלא לשם קבלה. ולרב אשי נמי דאוקי טעמא דרב נחמן משום דמעיקרא עקריה שליח לשליחותיה שפיר מיתרצה בהכי כדתרלינן דטעמה דמתניתין משום דהתקבל והולך קאמר ומתחילה נעשה שלוחו ולא איצטריכא למינקט הכא טעי אלא אליבא דלישנא קמא דקא סלקא דעתין טעמא דרב משום דאדיבורא דידיה סמיך הוא: אינו גט עד שיגיע גט לידה. שחין הקטן עושה שליח הילכך לאו שלוחא דידה

משיגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא וכוי, ב) לקמן סה., ג) נ״א הא אין קטן עושה שליח ורש"י ל"ג ליה, ד) [בכת"י דטעמא משום דסמך אדיבוריה דשליח ליתה מיבת לה ומיבת הוא דאי נמי אדיבורא דידה סמיך דידיה.], ה) [תוספתא פ״ ע"ש], ו) [שם ע"ש], 1) [בכת"י נוסף: רבי], ה) [בכת" נוסף: רבי], של"ל ליה], י) [שם], של"ל ליה], י) [שם], ושויה שליח להולכה אשמועי׳ רב יא) [עי' משנה למלך בפ"ו מה' גירושין הי"א], פסקי רי"ד

ארל את אמרה לו החקרל אבל אם אמרה לו התקבל לי גיטי והוא אמר לבעל אשתך אמרה לי הבא לי גיטי והוא אומר לו^(t) גיטי והוא אומר לו^(t) . גט לידה מגורשת: ת״ר גט לידה מגורשת: ת"ר התקבל לי גיטי ואמר השליח לבעל אשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר לו הולך ותן לה או זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזיר ר' נתן אומר הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזיר זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזיר רבי אומר בכולן אם רצה להחזיר לא יחזיר. אבל אם אמר לו אי אפשי שתקבל אנו לו אי אפשי שונקבל לה אלא הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזיר רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי אפשי אתא לאשמעי ואיבעית תימא הא קמ"ל מאז ת״ה רבי איבעיא להו דהילך כזכי דמי.

א) נ"ל הילך כמו שאמרה.

הוא אלא שלוחו דידיה הוא: ה"ג ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקטן. ואין זה שליח לקבלה וגמר ונתן לשום הולכה: ואשחך אמרה גרסי בכולהו: הולך ופן לה זכי לה והפקבל לה. אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: רלה לחזור יחזור. מפרשינן לה ואזלינן: **מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה**. זכי והתקבל דקתני קאי אאשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקתני קאי אאשתך אמרה הבא וקתני בתרוייהו משיגיע גע לידה מגורשת וחיובתא דרב נחמן מקבלה אקבלה דקתני הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יהביה ניהליה בחורת קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שוימיה וקתני דהוי מיהא שליח התקפל היאו מותר שינוי לגרשה כוי כדלעיל וכ"ש היכא דאמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיבוריה סמך אלא בדעמה מלה ושוייה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקתני זכי והתקבל לה קאי אהולכה אאשתך אמרה הבא לי דאיהי נמי שליח לקבלה שויחיה ושוייה נמי שליח להולכה: לא קבלה. דקתני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אאשתך אמרה הבא לי דאיהי נמי שליח לקבלה שויחיה שהרי אמרה לו התקבל ולקמיה פריך אם רצה לחזור אמאי יחזור: והולכה. דקתני הולך ותן לה אאשתך אמרה התקבל: מכי מטי גט לידיה. דשליח תיגרש דהא תרוייהו שליח לקבלה שוייה ואמאי אם רלה לחזור יחזור: ה"ג שמע מינה דאדיבורא דידיה. דשלים סמיך כלומר חיפשוט מדקתני יחזור דאדיבורא דידיה סמיך ואיהו א"ל אשתך אמרה הבא לי והא הימניה והתקבל דקאמר ליה המקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אתמר דרב נחמן איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא והוא אמר הילך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיג'ע גט לידה מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא דשליח סמיך: הכי השחא החם האמר ליה הילך כמה שאמרה. הא דאמרן לעיל דאי אתמר דרב נחמן איפכא כי הא דהכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נחמן דכשיגיע גט לידה הוא דהויא מגורשת הוה פשטינן מיניה דאדיבורא דידיה סמיך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מינה בעיין דהשוכרי דאיבעיא לן בכי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ה"ק ש לה מהימנת לי דהכי קאמרה ובתורת הולכה יהביה ניהליה: הכא. דקאמר ליה זכי והתקבל: מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה. דתיפשוט בעיין דהשוכר? מינה הא דקתני הכא יחזור משום דכיון דאמר ליה שליח להולכה עשאתני אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל אי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיבורא דידה סמיך ולא הימניה ובדעתה תלה ואם רצה לחזור לא יחזור דתרוייהו שליח לקבלה שוינהו: **פ"ר כו' רצה לחזור לא יחזור**. קסבר הולך כוכי דמי: אמר לו אי אפשי שסקבל. גלי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג הילך לרבי נסן כוכי דמי או לא: האשה שאמרה התקבל ני גישי. כלומר ואם אמרה לו מתחלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל באחת משמי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור: